

Montepís

Školní časopis

Uklízíme Česko

Rozhovor měsíce
s operní pěvkyní na
str. 5

Reportáž z adaptáku třídy
Bonsaj najdete na str. 2,
ostatní třídy na str. 3

Nově vznikající
spolek rodičů, více
informací na str. 4

Info o proběhých akcích:

Žaludy pro ZOO

Během října jsme nasbírali pěkných pár kg pro zubry v ZOO – kdyby mohli mluvit, určitě by všem, co sbírali žaludy, moc poděkovali.

Adaptační kurzy

Všechny třídy měly v měsíci říjnu adaptační kurzy – více v reportážích.

Cirkulárium

V tomto školním roce se nám naskytla možnost navštěvovat pravidelně Cirkulárium. V září už byly tři třídy – Lípy, Platani a Vrby. V první hodině začali kromě jiného s žonglováním. Tady jsou první ohlasy ze třídy Platanů:

"Nejvíce se mi líbila hra Rychlejší než zvuk, protože jsem byl rychlejší než všichni řekli mé jméno".

"Mě hodně bavila hra s předměty, když jsem předváděl štětku na záchod".

"Hodně se mi líbilo házení se šátky. I když byl šátek lehký, ze začátku mě vůbec neposlouchal, pak už mi to šlo."

Třídenní pochod do Lomničky

V pondělí dne 12. 9. jsme se sešli v 7:30 na Jižním Předměstí, odkud jsme jeli vlakem do Žihle a dále se pak vydali pěšky asi 9 kilometrů do Čoubova Mlýna, kde jsme chtěli přespat. Každý jsme měli rozdělené jídlo, které jsme nesli v našich batozích. K obědu jsme si uvařili těstoviny s tuňákem a na večeři opekli buřty. Večer jsme pak hráli různé hry, které připravily Jasmína s Valentýnou a Terezou. Přespání bylo pohodlné, nebyla zima a spali jsme hned u řeky. Druhý den ráno jsme vyrazili směrem na Lomničku kolem řeky Střely, a protože jsme první den nedošli tam, kde jsme chtěli přespat, tak jsme i druhý den přespali jinde, než jsme původně měli. Došli jsme do lesa, kousek před Lomničkou, kde jsme se utábořili. Rozdělili jsme se na dvě skupiny, postavili si přístřešky a rozdělali oheň. Místo, kde jsme se utábořili, už ale nebylo u pěkné řeky, nýbrž u malého a skoro vyschlého potůčku. Večer jsme si opět uvařili večeři, chvíli poseděli u ohně, povídali si a šli spát. Další den jsme vyrazili směrem na Lomničku, a protože jsme předešlý den ušli okolo 20 kilometrů, tak nám zbývalo ujít už jen asi 3 kilometry, ale zato rozbláceným polem a v dešti. Když jsme dorazili do Lomničky, čekalo nás překvapení v podobě staré obecné školy z roku 1922, kterou začneme renovovat a jednou se tam budeme i učit.

Za třídu Bonsaj Filip Jirka

Přespání ve škole – největší zážitek z adaptáku

Ve čtvrtek 29. 9. proběhl první den adaptačního kurzu 2022/2023 tříd Břízy, Vrby, Platani a Lípy. Ráno děti 1. až 6. ročníku dostaly trička s logem Montessori Plzeň. Následně si vybalily spacáky a zbylé věci. Poté jsme vyrazili na výlet.

Autobusem jsme dojeli do Valchy. Dále jsme šli pěšky do Dobřan a vystoupali na Šlovický vrch. Zároveň jsme při cestě šli v ohradě s divokými Exmoorskými koňmi. Na vrcholu jsme si opekli buřty, párky atd... Z vyhlídky na mohyle bylo vidět až na Šumavu a do Německa.

Cestou zpátky jsme se ještě zastavili v krámku, protože většině došlo pití, což byl pro některé ten nejlepší zážitek. K večeri pak byla pizza od Pizza Doma. Večer byl ještě film Obr Dobr.

Druhý den ráno jsme nastoupili do vlaku do Mariánských Lázní. Dále jsme dojeli autobusem až k parku Boheminiem. V parku se všem líbilo. Viděli jsme například zámek Hluboká, letiště Mariánské lázně nebo třeba Karlštejn.

Podle průzkumu by většina chtěla adaptační kurz ještě prodloužit. Všem se to moc líbilo.

Zuzana Moravcová, třída Břízy

SRM – Spolek rodičů ZŠ Montessori Plzeň

Dovolte mi uveřejnit dopis rodičům žáků:

Vážení rodiče,

rádi bychom Vás touto formou informovali, že během měsíce září/říjen 2022 vznikne při škole Montessori Plzeň "Spolek rodičů ZŠ Montessori Plzeň"(SRM). Jedná se o nezávislý spolek občanů, zejména rodičů a jiných zákonných zástupců dětí navštěvujících ZŠ Montessori Plzeň.

Spolek vzniká z důvodu aktivní podpory vzdělávání dětí a klade si především za cíl:

1. Podílet se na všestranném rozvíjení působení školy tak, aby byly účinně naplňovány potřeby žáků, rodičů i zaměstnanců školy.
2. Podílet se organizačně a finančně na realizaci vzdělávacích, sportovních a kulturních akcí pro děti a mládež (např. filmová a divadelní představení, koncerty, výstavy, exkurze, lyžařské, plavecké a další sportovní výcviky, školy v přírodě, výuková soustředění).
3. Svými prostředky napomáhat k zajištění materiálních potřeb školy ve prospěch školy, spolupracovat s fyzickými i právníckými osobami, orgány státní správy a samosprávy.

Obsah práce spolku vychází z plánu práce školy a z konkrétní pedagogické a kulturní spolupráce mezi rodiči a veřejností. Spolek nezasahuje do výchovně vzdělávacího procesu školy, ale pomáhá vytvářet podmínky pro jeho zdárný průběh.

V následujících měsících spolek převezme například organizaci sobotních výletů, plánuje pro Vás adventní tvoření či vánoční koncert/večírek.

Členem spolku se automaticky stává každý rodič/zákonný zástupce žáka ZŠ Montessori. Pokud by rodič či zákonný zástupce nechtěl být členem spolku, musí o to písemně požádat. Členské příspěvky ve školním roce 2022/2023 činí 0,- Kč.

S ohledem na výše uvedené cíle a aktivity bychom Vás rádi v budoucnu oslovovali, především prostřednictvím e-mailu, a informovali Vás o plánovaných akcích, podpůrných činnostech a přínosech pro školu. Z tohoto důvodu Vás požádáme o udělení souhlasu GDPR.

Rádi bychom oslovili každého, kdo má chuť a možnosti spolku pomáhat, aktivně se podílet na akcích, přispět finančně či jen nápadem, aby nás kontaktoval na srm@montessori-plzen.cz

Na vzájemnou spolupráci se za spolek těší

Petra Radová, Markéta Schwarzová Kopačková a Petra Arnold Zrubková

Zpěv je pro mě alfou omegou mého bytí, říká Petra Šintáková, členka

Divadla J.K.Tyla

Rozhovor měsíce

Naše 2 redaktorky – Tereza a Zuzka, zpovídali maminku našeho žáka ze třídy Vrby, operní pěvkyni paní Petru Šintákovou. Přečtete si, co zjistili.

V kolika letech jste začala zpívat?

Jako hudebně nadaná jsem se projevovala od malička. Podle mého okolí jsem jako školkové dítě hezky zpívala. Proto mě rodiče dali v Praze, kde jsme bydleli, hrát na housle, abych se naučila hledat tóny pomocí sluchu a uměla čistě intonovat. V šesti letech jsem absolvovala konkurz do Kůhnova dětského sboru. Tam jsem prožila mnoho krásných let, které mě zásadně formovaly, a to i v ohledu výběru mého dnešního povolání. Vždyť právě k divadlu jsem "přičichla" díky tomuto dětskému sboru. Se sólovým zpěvem jako takovým jsem začala ve dvanácti letech, kdy jsem se setkala se svým prvním učitelem zpěvu.

Jak dlouho už zpíváte?

Pokud se budeme bavit o tom, jak dlouho se zpěvem živím, tak je to od roku 2007. V té době jsem nastoupila při studiu Západočeské univerzity do divadla, kde jsem o dva roky později získala ke smlouvě sboru i smlouvu sbor s povinností sóla. Díky této smlouvě můžu zpívat menší sóla ve velkých operách a stejně tak větší sóla v malých operách.

Jakou hudbu ráda posloucháte?

Ráda poslouchám jakoukoliv hudbu, která ve mě vyvolává emoce. Ucho je v součinnosti s mozkem velmi chytrý nástroj, a pokud je cvičeno častým poslechem, léty používání se vám odmění získáním hudebního vkusu.

Konkrétně jsem milovníkem hudby z baletů Petra Iljiče Tchaikovského, kantáty Carla Orffa - Carmina Burana nebo minimalistických kousků skladatele Arvo Pärta. Kromě klasické hudby ale poslouchám ráda i pop, acapella, filmovou hudbu, chanson, country.

Jaký máte pocit, když zpíváte?

Nejlepší otázka. Mám pocit, že se uvnitř mého těla děje něco, čemu musím věnovat plnou pozornost, co mě pohlcuje. Zpěv je pro mě alfou omegou mého bytí. Pokud delší čas nezpívám, dokážu upadnout až v depresi. Zpěv mi vyplavuje do mozku některé hormony, které potřebujeme jako lidé ke spokojenému životu. Legrační je, že si neumím jen tak zpívat při práci. Pokud s tím začnu, po chvíli se přistihnu, že cíleně cvičím hlas, a práci se nevěnuji. Takové prozpěvování při večerní hygieně by mě stálo majlant, pokud bych si nedala pozor.

Co vás baví ve volném čase?

Ve svém volném čase vyrábím šperky ze stříbrné hmoty a hodně čtu.

Máte raději psy než kočky?

Mám ráda kočky i psy. Psy za jejich dokonalou věrnost a kočky za jejich vznešenost. Obé pak za roztomilost a mazlivost.

Máte ráda svoji práci?

Svoji práci miluji a je mým koníčkem číslo 1. V životě mi dávají největší smysl dvě věci. Jednou je být rodičem a druhou je moje práce. Mám tedy jako osobnost ideální povolání, a moc si toho vážím.

Líbí se vám, když zpíváte?

Ano, líbí se mi pocit, který mám, když zpívám. Zpěv je fyzicky i mentálně náročná práce, která přináší i mnoho úskalí, potřeby soustředění, trpělivosti a práce, ale obecně se mi líbí pocit, který při zpěvu zažívám.

Kdy máte narozeniny?

Narozeniny mám 30.4. na čarodějnice, letos jsem oslavila čtyřicáté. Zatím mě neupálili ☺

Stěhovala jste se už někdy ve svém životě?

Jen od studií jsem se stěhovala v rámci Plzně snad sedmkrát. Ráda bych s tím už přestala ☺

Děláte nějaký sport?

Žádný sport cíleně neprovozují, ale hlídám si, abych byla denně v pohybu a hodně chodila.

Jaké písně ráda zpíváte?

Nejraději zpívám hudbu klasickou, tedy árie. Popík jsem ve svém životě taky zkusila. Rozhodně nemám problém otevřít pusku, třeba na "zpívané" u ohně.

Proč jste se rozhodla zpívat v opeře?

V opeře jsem se rozhodla zpívat proto, že jsem klasický zpěv, tedy způsob, jímž se v opeře zpívá, vystudovala na univerzitě. Navíc ke klasickému užití svého hlasu jsem byla odmalička systematicky vedena. Nejdřív v dětském sboru a pak v hodinách sólového zpěvu. S operou jako takovou jsem se odmalička setkávala, ať už pasivně jako divák nebo aktivně jako dítě účinkující v operách ND v Praze.

Jaké cizí jazyky umíte?

Tak s pravdou ven! Hovořím anglicky. A velmi špatně. Doháním to v posledním roce jak se dá. V tomto ohledu cítím obrovský dluh, který mi nedovoluje vše, co bych v životě chtěla. Kromě angličtiny se snažím používat i italštinu. Ale čeká mne ještě mnoho a mnoho práce. Nicméně proč ne, člověk se celý život něco učí ☺

Tereza Jirková, Zuzana Moravcová, třída Břízy

Tipy na kulturu v září

O Rusalce – opera na Malé scéně DJKT

2. 10. 2022 od 17:00

9. 10. 2022 od 17:00

Šípková Růženka – balet ve Velkém divadle DJKT

26. 10. 2022 od 19:00

28. 10. 2022 od 19:00

Billy Elliot – muzikál na Nové scéně DJKT

16. 10. 2022 od 14:00 a od 19:00

Klapzubova jedenáctka/ Eduard Bass – činohra na Nové scéně DJKT

15. 10. 2022 od 19:00

20. 10. 2022 od 19:00

30. 10. 2022 od 14:00

„Byl jednou jeden chudý chalupník, jmenoval se Klapzuba, a ten měl jedenáct synů. Ve své chudobě nevěděl, co s nimi, a tak z nich udělal fotbalové mužstvo.“ Kdo by neznal knihu Klapzubova jedenáctka?

Humoristický román z roku 1922 českého spisovatele a novináře, ale i herce a zpěváka Eduarda Basse zná snad každý nebo o něm alespoň slyšel. Nejen autorův známější Cirkus Humberto se dočkal filmové podoby, byl to i příběh starého Klapzuby a jeho synů z Dolních Bukviček u Kouřimě, kteří porazí Spartu, Slavii i FC Barcelonu. Bass se ve svém díle s humorem zamýšlí i nad etikou a profesionalitou sportu. Bratři drží vždy při sobě, navzájem se nikdy nezradí, nikdy je nezmůže pýcha, i když jsou slavní po celém světě.

Na tuto hravou a úsměvnou rodinnou komedii se mužská část našeho činoherního souboru obzvlášť těší a my věříme, že svou radostí ze hry, ať už z té fotbalové, či z té herecké, potěší diváka malého i velkého, mladého i staršího, plzeňského i přespolního...

Čtenářská výzva

Přečtěte si prosím tipy od knihovnice, paní Bockové, maminky našeho žáka Olivera Bocka:

Někteří z Vás mají za úkol do svých čtenářských deníku zapsat knížky, které přečetli podle čtenářské výzvy.

Ráda bych Vám představila v každém čísle vašeho časopisu knižní tipy, které by Vás mohli oslovit a pomoci Vám při výběru knížek.

V tomhle časopise jsem pro Vás udělala výběr knížek, které mají víc než 111 stran. A možná některé knížky osloví i ostatní žáky.

John Flanagan: Bratrstvo 1.

Náročnost: pro zdatnější čtenáře, počet stran 402

Fantasy

Ve Skandii existuje pouze jediná cesta, jak se stát bojovníkem. Chlapci jsou vybíráni do skupin zvaných bratrstva a musejí podstoupit tříměsíční výcvik v námořnických dovednostech, ovládání zbraní a bojové taktice. Bratrstvo stojí proti bratrstvu a soutěží spolu v řadě úkolů. Vítěz může být jen jeden.

Flanagan je autorem další fantasy série: Hraničářův učeň

Mechthild Gläser: Strážci příběhů

Náročnost: pro zdatnější čtenáře, počet stran 342

Fantasy

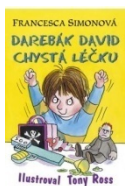

Během letních prázdnin na zapomenutém ostrově kdesi ve Skotsku se Amy dozví, že jako členka staré šlechtické rodiny ovládá schopnost vstupovat do knih a ovlivňovat již napsané příběhy.

Francesca Simon: Darebák David chystá léčku

Náročnost: i pro ty co nechtou moc rádi, počet stran 234

Humor

Vyprávění o nenapravitelném rebelovi Davidovi přináší dvanáct příběhů, v nichž se setkáváme s Davidem, jeho rodinou a spolužáky třeba na pěším výletě, v nóbl restauraci, na fotbale nebo o Vánocích.

Je celá série příběhu o Darebákovi Davidovi.

Sandra Grimm: Případ vraždící slepice (Černočerná mystéria)

Náročnost: i pro ty co nečtou moc rádi, počet stran 189, knížka je menšího formátu

Černý humor

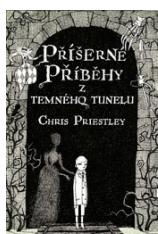

Opravdu farmáře zavraždila slepice? Co pohledává zmrzlá žena v plavkách na zamrzlém rybníku? Odpovědi na tyhle zapeklité otázky najde jenom ten, kdo myslí a je vždy o krok napřed! Zkuste všechny záhady v knize vyloučit sami! Rozuzlení každé záhady naleznete vždy v druhé části příběhu na konci knihy, četba se tak stává mnohem napínavější a zábavnější.

Chris Priestley: Příšerné příběhy z temného tunelu

Náročnost: "zlatá střední cesta", počet stran 227

Horor, fantasy

Robert Harper cestuje z otcovského domu do internátní školy. Poprvé jede sám vlakem; kupé, do kterého se posadil, se postupně zcela zaplní. Vlak náhle zastaví, právě před tunelem, a Robert nedokáže zjistit, proč nejedou dál.

Peter Brown: Robot v divočině

Náročnost: "zlatá střední cesta" i méně zdatní čtenáři, počet stran 285

Pohádka

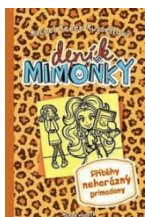

Z nákladní lodi, která se během hurikánu potopila uprostřed oceánu, připluje k ostrovu obývanému zvířaty bedna. Zvířata bedýnku najdou a zjistí, že je v ní robotka Roz, nechtěně ji zapnou a ona se musí naučit, jak na neznámém ostrově přežít, spřátelit se se zvířaty, která ji zpočátku považují za „nestvůru“, a překonávat velká nebezpečí. Když už si na ostrově konečně zvykne, přijedou si pro ni ozbrojení roboti.

Rachel Renée Russell: Deník mimoňky Příběhy nehorázný primadony

Náročnost: i pro ty co nečtou moc rádi, počet stran 331

Pro dívky

Nikkiina NOČNÍ MŮRA se stala skutečností! Její rivalka MacKenzie jí totiž ukradla deníček! Co když všem vyslepičí její mega tajné myšlenky a pocity?

Je celá série Deníku Mimoňky.

Raquel J. Palacio: Neobyčejný kluk

Náročnost: "zlatá střední cesta", počet stran 314

Příběh

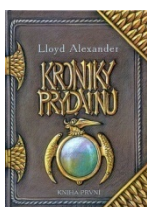

Auggie není obyčejný desetiletý kluk. Má totiž skutečně neobyčejnou tvář... Narodil se s deformovaným obličejem. Když má nastoupit do páté třídy Beecherovy školy, vzbuzuje to v něm i v jeho rodičích obavy, naděje a otázky, jak ho jeho noví spolužáci přijmou.

Lloyd Alexander: Kroniky Prydainu

Náročnost: pro zdatnější čtenáře, počet stran 397

Fantasy

Nápaditá fantasy s originálními pohádkovými motivy, jemným humorem na pozadí velšských mýtů.

Mate Carranza: Válka čarodějek Klan vlčice

Náročnost: pro zdatnější čtenáře, počet stran 372

Fantasy

Odvěká válka čarodějek znovu vzplane po celém světě. Mladá Anaid ale do poslední chvíle netuší, že i ona bude na téhle šachovnici hrát důležitou roli.

James Patterson & Chris Grabenstein: Já, srandista

Náročnost: i pro ty co nečtou moc rádi, počet stran 309

Příběhy kluka

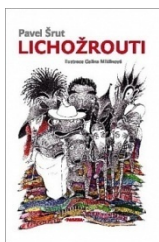

Jamie je adoptovaný, žije v rodině s otravným starším bratrem Steviem. Jamie je na vozíčku, ve škole říká statečně, co si myslí, a za to ho nešetří školní trapiči, ani Stevie. Ale jak Jamie říká, humor je skvělá zbraň - ironická poznámka odzbrojí i školní hulváty.

Pavel Šrut: Lichožrouti

Náročnost: "zlatá střední cesta", počet stran 227

Pohádka

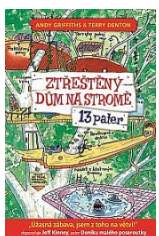

Je to nejobratnější lupič všech dob a dosud nikdy nebyl dopaden. Možná i vám se včera nebo právě v této chvíli ztratila ponožka. Kdo za to může? Lichožrout! Záhadný tvor, který žere ponožky a z párů dělá licháče.

Andy Griffiths: Ztřeštěný dům na stromě 13 pater

Náročnost: hlavně pro ty co nechtou moc rádi, počet stran 246 a hodně obrázků

Zábava

Vítejte u Andyho a Terryho v domě na stromě, nejzábavnějším a nejskvělejším domě na světě! A ještě k tomu v domě s 13 patry, kde najdete vše, co si snad ani nedokážete představit.

Také jsou hodně oblíbené knížky od spisovatelů Davida Walliamse či Jo Nesba, které mají většinou víc než 111 stránek.

Mě osobně nejvíc z nabídky zaujala knížka (Ne)obyčejný kluk a chystám se ji přečíst 😊.

Renáta Bocková

Knihovnice

Seriál na pokračování

Vzhledem k tomu, že v lesích je spousta hub, tak nám náš přispěvovatel Ondřej Sýkora sepsal pár informací k houbám, zatím k muchomůrkám. A že nevíte, jak přišly ke svému jménu?

Houby zdraví škodlivé-smrt. jedovaté

I houby dokážou zabít!

Muchomůrky

Muchomůrky jsou houby převážně jedovaté, najdou se však i výjimky. Muchomůrka růžovka a muchomůrka šedivka jsou jedlé, ba dokonce jedlé a velmi chutné. Teď však na jinou notu. Existuje mnohem více druhů jedovatých.

Muchomůrka **zelená**, smrtelně jedovatá, má hnědozelený klobouk, odtud její jméno. Je to asi nejnebezpečnější houba v Česku, nejenže nejrychleji zabíjí, ale příznaky se objevují až po 5ti dnech, a to už se s tím často nedá nic dělat. ZÁMĚNY: POZOR, muchomůrka **zelená** se může zaměnit za holubinku **nazelenalou** – ta však nemá prsteneček a pochvu.

Muchomůrka **zelená, odrůda bílá**, smrtelně jedovatá, má bílý, zpravidla obloukovitý klobouk a velmi štíhlou třeň. Pozůstatky plachetky stejně jako u muchomůrky **zelené** nejsou znát. Je to velmi vzácný druh houby, roste jen málokde. ZÁMĚNY: POZOR, muchomůrka **zelená, odrůda bílá** se může zaměnit za žampiony – ty však mají čokoládově hnědé lupeny a nemají P a P (viz muchomůrka **zelená**) – a za bedly – ty nemají P a P.

Pokračování příště.

Ondřej Sýkora, třída Břízy

Redakce: Petra Radová, Zuzana Moravcová, Tereza Jirková, Oliver Bocko, Oliver Krýsl, Johana Krafková, Amálie Zieglerová, Valerie Křížková, Jakub Řežábek, Václav Schwarz